

den pondus, det giver. Men lige så vigtigt er det for mig at få et samarbejde med partiet Venstre, der som alle ved har en nær tilknytning til landbruget.

En positiv holdning fra landbrugets organisationer er af mindst lige så stor betydning, og jeg ser nu meget frem til, at denne udvikling breder sig til landbrugets organisationer. Og med SF's, Fremskridtspartiets og De Konservatives opbakning er det glædeligt, at der nu er fuldstændig politisk opbakning i Folketinget.

Jeg skal derfor på vegne af hr. Martin Glerup (S), hr. Jens Vibjerg (V), hr. Niels J. Langkilde (KF), fru Anni Svanholt (SF), fru Elsebeth Gerner Nielsen (RV), hr. Aage Brusgaard (FP), fru Sonja Albrink (CD) og endelig på vegne af Enhedslisten, De Rød-Grønne, stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget anbefaler, at økologisk drift inddrages som en del af strategien for et pesticidfrit grundvand, går Folketinget over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 8).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Martin Glerup (S):

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige, at vi jo så må håbe, at vi kan få en grøn Tuborg til det økologiske måltid i Snapstinget.

Men ellers vil jeg sige, at det er nødvendigt at bruge en række virkemidler i kampen mod giftrester i drikkevandet: udlægning af særlige vandbeskyttelsesområder, fjernelse af flere giftige stoffer fra markedet, adfærdsregulerende afgifter og tilskud til miljøvenlig landbrugsdrift.

Det er rigtigt, som det er fremhævet, at pesticidhandlingsplanen fra 1986 stiller krav om, at landbruget inden 1997 skal reducere pesticidbelastningen med 50 pct. i forhold til forbruget i første halvdel af 1980'erne. Dette krav kan ifølge Statens Jordbrugsøkonomiske Institut ikke opfyldes inden for de eksisterende rammer. Samtidig afsløres i stadig stigende omfang giftrester i vandboringer landet over, og søgelyset rettes nu for alvor mod de sundhedsmæssige konsekvenser af en miljøbelastning, som vi har været alt for længe om at tage alvorligt.

Udviklingen på dette område er et soleklart eksempel på, at vi fejlagtigt har troet, at vi uden alvorlige konsekvenser kunne anvende stadig stærkere miljøfremmede kemikalier til at bekæmpe skadelige ukrudtsarter og insekter. På baggrund heraf er der behov for at se på problemet ud fra en helhedsmæssig synsvinkel.

For det første med hensyn til land- og skovbrugssektorens gifthanvendelse i driften: Hvordan og hvor meget gift bruges i landbrug, skovbrug og gartnerier?

For den anden de miljømæssige konsekvenser på en samlet flora og fauna, på vandløbene og på grundvandet.

For det tredje må vi se på den sundhedsmæssige langtidsvirkning af omgang med pesticider: den faldende vandkvalitet og de ikkeøkologiske fødevarer.

Hertil kommer, at problemet kræver såvel en her og nu-indsats som en mere langsigtet plan.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at det er nødvendigt at tage giftruslen alvorligt. Det er nødvendigt at kombinere flere virkemidler, hvis vi også på den anden side af år 2000 vil have rent og ikke kemisk behandlet drikkevand i hannerne. Her og nu-indsatsen består i, at flere giftige miljøbelastende stoffer sættes på forbudslisten i lighed med atrazin og de øvrige seks aktive giftstoffer, som allerede er forbudt.

Miljøministeren og regeringen gjorde en banebrydende indsats, da det lykkedes at få hul på revurderingen af de 1.200 giftmidler svarende til 216 aktivstoffer. Men fjernelsen af de giftigste stoffer løser ikke problemet alene. Det er nødvendigt helt at fritage de vigtigste grundvandsområder for pesticider. I lighed med f.eks. Tyskland bør vi indføre effektivt beskyttede vandbeskyttelsesområder til sikring af den danske befolknings rene drikkevand. Det betyder ikke, at vi skal prisgive grundvandet i de øvrige områder, men derimod, at vi skal erkende, at beskyttelsesopgaven er så stor, at vi simpelt hen er nødt til at prioritere den, fordi vi ikke er i stand til at beskytte vandet overalt i Danmark lige godt.

Da der ofte drives land- og skovbrug på arealerne over grundvandsressourcerne, er det nødvendigt, at der sker indgreb over for dyrkningsmetoder med brug af plantegifte og kunstgødning. Når der sker indskrænkninger i driften, bliver det nødvendigt at yde økonomisk kompensation for de driftsmæssige tab, og det falder jo udmærket i tråd med regeringens planer om at indføre grønne afgifter. En klækkelig